

I Sylvias by

En usædvanlig "skitsebog"

Af Sanne E. Grunnet

Film i fem "kapitler", hvor en ung mand på en café i Strassbourg mener at genkende en ung kvinde, Sylvia, fra et flygtigt forhold for flere år siden. Han følger hende rundt i byen, og filmen gør dette til en malerisk rundtur med en næsten kierkegaardsk æstetiker.

Posthusteatret har taget en perle af en film hjem. Det drejer sig om "I Sylvias by" skrevet og instrueret af den spanske filmmand José Luis Guerín, og selvom filmen måske ikke trækker fulde huse, har den velfortjent fået pris på filmfestivalen i Venedig og fortjener at blive set af filmskere. Ikke mindst fordi den er usædvanlig – den ligner ikke de andre film.

Xavier Lafitte ses i rollen som en ung mand, der er kommet til Strasbourg. Filmen åbner med en hvid skjorte på bøjle og en kuffert og langsomt folder tingene sig ud. Vi dvæler længe ved den unge mand i sengen på sit lille hotelværelse og fornemmer straks, at der er tale om en følsom ung mand styret af sine længsler og drømme. Med sin skitsebog ser vi ham på teaterskolens fortovscafé, hvor han prøver at indfange ansigterne på byens kvinder – mulige relationer, flygtige, lette og uforpligtende.

Jeg kom her til at tænke på Søren Kierkegaards æstetiker, der netop forelsker sig i mulighederne og den lethed i tilværelsen det medfører. Gennem ruden ser han en kvinde, som han mener at være Sylvia, som han mødte på en af byens natsteder seks år tidligere og som drager ham. Som i en drøm følger han efter hende i en labyrintisk gåtur gennem Strasbourg – og byen får lov at udfolde sin egen charme - i lyd og billeder og sjove klip ser vi byen og dens indbyggere. Den unge mand indfanger kvinderne med sit blik og på grænsen til det uhøflige får vi lov at stirre.

Det er netop denne kalejdoskopske maleriske tur gennem byens gader set gennem den unge mands drømmende blik, der gør filmen til noget for sig - og det skyldes i særdeleshed et fremragende arbejde hos filmens fotograf, Natasha Braier: Hun skaber et underfundigt spil mellem skarpt og uskarpt, lys og mørke og inde og ude og skaber således en skitsebog, der langt overgår den unge mands skriblerier.

Guerín siger selv, at han altid begynder med det konkrete, det enkelte og gerne lader det udfolde sig uden indblanding, tværtimod lader han sig gerne overrumples undervejs. En herlig film - kan ses og nydes som en forlængelse af feriestemningen – og som rejser spørgsmål om drøm og virkelighed, om "øjet der ser" og æstetik og engagement.

Filmfakta

En la ciudad de Sylvia – Spanien 2007 – Instr. + manus: José Luis Guerín – Medv.: Pilar López de Ayala, Xavier Lafitte, Michaël Balerdi, Gladys Deussner, Laurence Cordier, Eric Dietrich, Charlotte Dupont - 84 min. – Biografpremiere d. 17/8 2012 – Udlejning/pressebilleder © Posthus-Teatret

<https://www.nytimes.com/2008/12/12/movies/12sylv.html>

<https://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/17435>

